

2989

2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874.

2990

lader dette Punkt, bemærke, at jeg kunde ønske at høre den ærede Ministers Anskuelse om Grunden til, hvad der maa antages at være rigtigt, at man i de sidste 2—3 Maanedes ved Esbjerg Havn ikke har foretaget noget videre Arbeide. Nogle enkelte Mænd skulle være tilstede, men ellers hviler Arbeidet, skjøndt man mente, at nu skulde Arbeidet rigtig gaa for sig. Det er Beretninger, jeg har set offentlig fremsatte, og som bestyrkes paa anden Maade. Det er muligt, at det slet ikke influerer paa Arbeidets videre Forfættelse, men det er i alt Fald forekommet Udfællige noget besynderligt, da man mente, at der nu navnlig skulde komme Vind i Seilene.

Indenrigsministeren: Den ærede Drd-førers Udtalelser give mig Anledning til at gjøre nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg formoder, at han fra sit Standpunkt vil erkjende for at være fuldkommen berettigede. Den første angaar den Karakteristik, som han paa Forhaand gav af de Oplysninger, der maatte blive indhentede gennem disse Arbeidsstemata. Naar den ærede Drd-fører uden videre erklærer dem for upaalidelige, vil jeg sige, at deri tror jeg, at han har megen Ret. De kunne blive akkurat lige saa paalidelige, som alle andre statistiske Meddelelser ere, thi en stor Del af dem blive erhvervede ganske ad samme Vej som den, jeg her har forføgt at gaa. Om Kommunalbestyrelserne udenfor Kjøbenhavn have for sømt at give Arbejderforeningerne Leilighed til Udtalelser om denne Sag, tør jeg ikke sige, men, som sagt, for Kjøbenhavns Vedkommende er jeg sikker paa, at en saadan Mangel ikke har fundet Sted. Hvad dernæst Esbjerg Havn angaar, da er jeg vel ikke i Stand til at give noget fuldkomment autentisk Svar paa de Spørgsmaal, som den ærede sidste Læser rettede til mig; men jeg tør antage, at Grunden til Uvirkomheden er den, at man har forskjellige forberedende Ting at udføre, og navnlig maasse Forarbejdelsen af Betonblokke, Anskaffelse af Materialer og deslige, altsammen Ting, som man har maattet gjøre, forinden man kan fortsætte Arbeidet med den Kraft, som aabenbart er nødvendig, naar man overhovedet skal tænke paa at faae Arbeidet fuldført, i Forbindelse med, at det maa siges at være en noget risikabel Marstid at begynde paa et Arbeide af den Bestaffenhed som det, der nu væsentligst staar tilbage ved Esbjerg, og som er Nedlægningen af Lededæmningen. Jeg tør omtale, at det er disse Grunde og navnlig maasse den sidste, som have foranlediget den nuværende En-

trepneur til at lade Arbeidet ligge i dette Dieblif, men derimod at anvende al den Kraft, han ser sig i Stand til at udvikle, til Foraaret, naar den gunstigste Tid for Arbeider, der skulle udføres midt ude i Vandet, kommer. Jeg skal ikke indlade mig videre paa den ærede Drd-førers Yttringer om Rigsdagens spørre eller mindre Medvirkning til, at disse vest- og sydhjyske Jernbaner komme i Gang, som de bør; jeg skal kun sige, at det i alt Fald er meget naturligt, at disse Arbeider ikke ret vel kunne undvære det Støttepunkt, som gives dem i en Havn som Esbjergs, og dernæst skal jeg sige, at, naar man paa et andet Sted har jagt, at der maa have været tilstrækkelig Tid til at gjøre alle de fornødne Underjøgelse, efter som man er begyndt paa den i 1865, ere de ogsaa gjorte paa alle de Steder, hvor Værkerne egentlig skulde ligge, og der har der heller ikke viist sig nogen som helst Banskkelighed med Hensyn til Tørvemosen. Denne ligger udenfor Sluseværket, hvor man altsaa ikke havde haft nogen særlig Grund til at anstille Underjøgelse, og hvor man først blev opmærksom paa den i 1869, og jeg tør antage, at det maa anses for rigtigt, at man har valgt at gaa Tørvemosen bort istedetfor at udsætte sig for de Følger, som det vilde have, naar man ikke gjorde det (Drd-føreren: Bolværket er ikke stærkt nok der!). Jeg veed ikke, om den ærede Drd-fører udtalte sig korrekt nok før, naar han talte om Bolværket i Slusegabet; thi det er ikke mig bekendt, at der er Bolværk i Slusegabet (Drd-føreren: Bolværket i Forhavnen!). Ja, i Forhavnen, men ogsaa der er der gjort, hvad man ansaa for nødvendigt. Tørvemosen er graven bort, og Stedet der er fyldt op med andet Materiale. Det lader sig i det Hele ikke negte — jeg skal i alt Fald ikke negte det — at hele denne Sag har haft en ikke heldig Gænge lige fra Først af. Jeg skal ikke paalægge Entreprenuren hele Skylden, men jeg vil sige — og det er Noget, der vedkommer mig selv —, at Grunden til, at han nu er traadt fra, eller at jeg maatte ønske, at han traadte fra, ganske vist er hans egen. Der er ikke forlangt eller foretaget nogen som helst Forandring i de oprindelige Planer, siden jeg sidst forhandlede med Rigsdagen derom, og kun da det viste sig, at man dog ikke fremmede Arbeidet, sølte jeg mig forpligtet overfor Rigsdagen til at forlange, at der skulde ske en Forandring, og det var da saa helbigt, at man opnaede Overenskomst om at se at faae Sagen i en anden Gænge, end den, der hidtil havde viist sig at være mulig